

ΦΩΤΙΟΣ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, υἱὸς γονέων ἐπιφανῶν καὶ ἀνεψιὸς Ταρασίου τοῦ Πατριάρχου, περὶ οὗ Νικήτας ὁ Παφλαγῶν λέγει ἐν τῷ βίῳ τοῦ Πατριάρχου Ἰγνατίου τάδε. „Ἦν δὲ ὁ Φώτιος οὐ τῶν ἀγενῶν τε καὶ ἀωνύμων, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐγενῶν κατὰ σάρκα καὶ περιφανῶν· σοφία τε κοσμικῇ καὶ συνέσει τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ στρεφομένων εὐδοκιμώτατος πάντων ἐνομίζετο. Γραμματικῆς μὲν γὰρ καὶ ποιήσεως, ῥητορικῆς τε καὶ φιλοσοφίας, καὶ δὴ καὶ ἰατρικῆς, καὶ πάσης ὀλίγου δεῖν ἐπιστήμης τῶν θύραθεν τοσοῦτον αὐτῷ τὸ περιόν, ὡς μὴ μόνον, σχεδὸν φάναι, τῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ γενεὰν πάντων διενεγκεῖν, ἤδη καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς αὐτὸν διαμιλλᾶσθαι. Πάντα γὰρ συνέτρεχεν ἐπ’ αὐτῷ, ἢ ἐπιτηδειότης τῆς φύσεως, ἢ σπουδή, ὁ πλοῦτος, δι’ ὃν καὶ βίβλος ἐπ’ αὐτὸν ἔρρει πᾶσα, πλέον δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρωσ, δι’ ὃν αὐτῷ καὶ νύκτες ἄπνοι περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐμμελῶς ἐσχολακότε“. Ὁ Φώτιος προβληθεὶς ὑπὸ τῆς Συνόδου, Πρωτοσπαθᾶριος ὢν βασιλικός, ἀνεβιβάσθη ἄκων εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῇ 25 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 858, τὸν ἐξορισθέντα Ἰγνατίον διαδεξάμενος· ἐξώθησε δὲ τοῦ θρόνου τὸν Φώτιον ὁ τὸν αὐτοκράτορα Μιχαὴλ δολοφονήσας καὶ διαδεξάμενος Βασίλειος ὁ Μακεδὼν ἐν ἔτει 867 καὶ ἐν τινι Μοναστηρίῳ περιορίσεν. Ἀλλὰ μετὰ τριετὴ περιορισμὸν ἀποκαθί-